

Sygn. akt *X Ko 483/18*

POSTANOWIENIE

Dnia 4 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – SSO Katarzyna Wróblewska

Protokolant sądowy Sylwia Zaremba

Przy udziale prokuratora Edwarda Soszyńskiego

po rozpoznaniu w sprawie dyscyplinarnej **J. W.**

na skutek zażalenia wniesionego przez obrońcę

na postanowienie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 września 2018 roku

w przedmiocie zawieszenia w czynnościach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin Prawobrzeże w Szczecinie

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 78b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zażalenie nie jest zasadne.

W ocenie Sądu odwoławczego, Minister Sprawiedliwości na podstawie art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji miał podstawy, aby zawiesić Komornika Sądowego J. W. w czynnościach – w związku ze skierowaniem do Komisji Dyscyplinarnej przy Krajowej Radzie Komorniczej wniosku dyscyplinarnego. Zgodnie ze wskazanym powyżej artykułem Minister Sprawiedliwości, składając wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, może zawiesić komornika w czynnościach. Stanowisko Ministra Sprawiedliwości – zawarte w zaskarżonym postanowieniu oraz wniosku o pociągnięcie do odpowiedzialności dyscyplinarnej – jest umotywowane i przekonujące na tyle, aby na obecnym etapie sprawy uzasadnić zawieszenie Komornika Sądowego w czynnościach.

Wniosek Ministra Sprawiedliwości dotyczył deliktu dyscyplinarnego z art. 71 pkt 1, 2 i 4 szczegółowo w tym wniosku opisanego. Minister Sprawiedliwości wystąpił o zastosowanie wobec komornika najsurowszej kary, czyli wydalenia ze służby.

Zdaniem Sądu Okręgowego, na obecnym etapie postępowania można stwierdzić duże prawdopodobieństwo, że wymieniony we wniosku delikt został popełniony, co pozwala na zawieszenie komornika sądowego w czynnościach. Wbrew twierdzeniom skarżącego, nie można uznać, żeby stanowisko Ministra Sprawiedliwości było arbitralne i nieweryfikowalne.

Przechodząc do analizy treści zażalenia stwierdzić należy, iż stanowi ono w głównej mierze polemikę z zarzutami wskazanym we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego skierowanego do Komisji Dyscyplinarnej przy Krajowej Radzie Komorniczej, przy czym polemika ta oparta jest na nietrafnych założeniach.

Wskazać należy, że zawieszenie w czynnościach komornika sądowego było zgodne z treścią art. 74 ust. 3 u.k.s.e., jak też było usprawiedliwione okolicznościami sprawy, w tym w szczególności wagą zarzuconego jej we wniosku dyscyplinarnym deliktu. Argumenty podnoszone przez skarżącą nie stanowią na obecnym etapie wystarczającej podstawy do uznania, że postawione komornikowi zarzuty popełnienia deliktu dyscyplinarnego z art. 71 pkt 1, 2 i 4 u.k.s.e. jest nieuzasadniony bądź też, że doszło jedynie do drobnego uchybienia podczas wykonywania obowiązków służbowych.

Prawdą jest, że przedmiotem kontroli instancyjnej będzie rozstrzygnięcie Komisji Dyscyplinarnej przy Krajowej Radzie Komorniczej w W. z dnia 12 września 2018 r., niemniej jednak nie może to rzutować na konieczność rozpoznania zażalenia w przedmiotowej sprawie. Zażalenie w niniejszej sprawie zainicjowało postępowanie odwoławcze wcześniej niż to kwestionujące decyzje Krajowej Rady Komorniczej. Taki stan rzeczy obliguje sąd II instancji do kontroli odwoławczej rozstrzygnięcia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 września 2018 roku. Decyzja sądu odwoławczego jest autonomiczną, wydaną na podstawie przedstawionych dokumentów i po ich analizie, a także uwzględniającą treść podniesionych zarzutów.

Z powyższych względów należało orzec jak na wstępie.